

idetmindste har jeg forstaaet det ærede Medlem saaledes, at han dog ikke vil have, at en Fæstter for Fremtiden skal kunne forpligte sig til, ikke at optage Junderster, og saaledes forekommer det mig, at disse Grindringer træffe det ærede Medlems eget Forslag, eller det Forslag, han nærmest har sluttet sig til.

Det samme ærede Medlem har omtalt den høiere Retfærdighed og Goverisagen. Jeg maa tilstaae, at jeg kan ikke rigtigt see, i hvad Forbindelse Goverisagen staaer med denne Sag. Jeg er overbevist om, at Goverisagen, saaledes som den er afgjort nu i begge Thing, er fuldkommen rigtig og retfærdig afgjort, og at den vil virke saare heldbringende for hele Landet. (Ja!). Den høiere Retfærdighed kan dog ikke i sin Almindelighed opfordre til, at man skal tage Bestemmelser, i hvis Følge Contracter skulle brydes. Det synes mig imidlertid, at det ærede Medlems Tankegang snarere henpegede paa, at den høiere Retfærdighed udfordrede, at man i saadanne Tilfælde som dette skulde gjøre Brud paa Contracter; men dette kan man dog neppe opstille i sin Almindelighed.

Thalbitzer: Den ærede Ordfører, som selv er Godseier, har erklæret, at det er hans Overbeviisning, at den Bestemmelse i Lovens 3—19—7 ikke staaer som en Rettighed for Godseierne, men som en Forpligtelse for ham, som Politidyrighed (Ordføreren: I de fleste Tilfælde). Jeg mener dog alligevel, at det med Føie er udtalt, og lader os altsaa befrie Godseierne for denne Forpligtelse; vi berøve dem jo ikke nogen Rettighed, men det er en virkelig Byrde, saaledes som det tidligere af mig er udtalt, det har idetmindste været mig en Byrde. Lader os altsaa befrie dem for denne Byrde, der er jo Ingen, som lider nogen Skade derved. Jeg vilde derfor gjerne ønske, at man kunde blive enig om at stemme for Minoritetens Ind-

stilling; jeg troer virkelig, at, naar vi udelade den Passus, at, naar de ikke kunne forenes, saa skulle Domstolene dømme om disse Bestemmelser, saa ere Indstillingerne jo virkelig i det Væsentlige ganske eens, og da der nu ikke kan stilles noget Ændringsforslag for at faae hiin Passus udeladt, saa vil jeg anbefale Thinget at forlade den første Indstilling og stemme for den anden, da jo dog virkelig, som den ærede Ordfører har bemærket, i de allerfleste Tilfælde Domstolene ville komme til det Resultat, at Fæsttere ere berettigede til at tage Indsiddere til Huse, fordi Fæstebrevene ere udstedte i Overeensstemmelse med Lovgivningen. Om der end kunde være et enkelt Tilfælde, hvor dette ikke vilde blive Tilfældet og derfor kunde give Anledning til Proces, forekommer det mig dog ikke rigtig at holde derpaa for en saadan enkelt Sags Skyld, da det dog i Realiteten vilde blive det Samme.

Ordføreren: Jeg er ganske enig med den ærede Taler i, at Godseierne i det Hele ikke sætte Priis derpaa, men her skal Sagen jo ikke afgjøres efter det Godseierne sætte Priis paa eller ikke, men Sagen maa faae en retfærdig Afgjørelse, og det kan den kun faae, mener Majoriteten, ved at man holder paa de bestaaende Contracter. Forresten skal jeg ikke nægte, at jeg fra mit eget Standpunkt ingen Priis sætter paa denne Bestemmelse, jeg kunde være temmelig villig, — jeg vilde maaffee endogsaa gaae videre, — til at gaae ind paa Minoritetens Forslag. Men saaledes tænke ikke Alle, og da Forholdene nu stille sig saaledes, at vi maaffee ikke faae nogen Lov ud, hvis vi ikke holde, paa hvad Majoriteten har vedtaget, saa vil jeg ansee det for særdeles uønskeligt, om de Herrer, som foretrakke, at Loven skal komme ud saaledes, fremfor at vi ingen Lov skulle faae, vilde holde paa hvad Majoriteten har vedtaget.